WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 11 lutego 2010 r.*

W sprawie C-373/08

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) postanowieniem z dnia 30 lipca 2008 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 14 sierpnia 2008 r., w postępowaniu

Hoesch Metals and Alloys GmbH

przeciwko

Hauptzollamt Aachen,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: J.N. Cunha Rodrigues, prezes drugiej izby, pełniący obowiązki prezesa trzeciej izby, P. Lindh, A. Rosas, U. Lõhmus (sprawozdawca) i A.Ó Caoimh, sędziowie,

* Język postępowania: niemiecki.

rzecznik generalny: J. Mazák,
sekretarz: R. Şereş, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 9 lipca 2009 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Hoesch Metals and Alloys GmbH przez H. Bleiera, Rechtsanwalt,

— w imieniu Rady Unii Europejskiej przez J.P. Hixa, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez G.M. Berrischa oraz G. Wolfa, Rechtsanwälte,

— w imieniu Komisji Europejskiej przez R. Lyala, H. van Vlieta oraz B.R. Killmanna, działających w charakterze pełnomocników

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy interpretacji art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1, zwany dalej „kodeksem celnym") i ważności rozporządzenia Rady (WE) nr 398/2004 z dnia 2 marca 2004 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 66, s. 15).

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Hoesch Metals and Alloys GmbH (zwanej dalej „Hoesch") a Hauptzollamt Aachen (główny urząd celny w Aachen) w przedmiocie określenia niepreferencyjnego pochodzenia krzemu pochodzącego z Chin i poddanego różnym operacjom w Indiach.

Ramy prawne

Porozumienie w sprawie reguł pochodzenia

3 Porozumienie w sprawie reguł pochodzenia (OMC-GATT 1994) (Dz.U. L 336, s. 144), załączone do Aktu końcowego podpisanego przez Wspólnotę Europejską w Marakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r. i przyjętego w jej imieniu na mocy decyzji Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącej zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. L 336, s. 1) ma na celu harmonizację reguł pochodzenia i wprowadza program prac harmonizacyjnych w okresie przejściowym.

Wspólnotowe uregulowania celne

4 Artykuł 24 kodeksu celnego stanowi:

„Towar, w którego produkcję zaangażowany jest więcej niż jeden kraj, jest uznawany za pochodzący z kraju, w którym został poddany ostatniej istotnej, ekonomicznie uzasadnionej obróbce lub przetworzeniu, które spowodowało wytworzenie nowego produktu lub stanowiło istotny etap wytwarzania w przedsiębiorstwie przystosowanym do tego celu".

5 Artykuły 35–40 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 (Dz.U. L 253, s. 1) oraz załączniki 10 i 11 do tego rozporządzenia określają dla niektórych towarów rodzaje obróbki lub przetwarzania nadające pochodzenie zgodnie z art. 24 kodeksu celnego. Metal krzemowy nie należy do towarów wskazanych w tych przepisach.

6 Pozycja 2804 Nomenklatury Scalonej stanowiącej załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1) w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1789/2003 z dnia 11 września 2003 r. (Dz.U. L 281, s. 1, zwanej dalej „CN") ma następujące brzmienie:

„2804 Wodór, gazy szlachetne i pozostałe niemetale:

[…]

— Krzem

2804 61 00 — — Zawierający nie mniej niż 99,99% masy krzemu

2804 69 00 — — Pozostały

[…]”

Uregulowania wspólnotowe dotyczące środków antydumpingowych

7 Przepisy dotyczące ustanowienia cła antydumpingowego przez Wspólnotę Europejską są zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, s. 1) zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r. (Dz.U. L 77, s. 12, zwanym dalej „rozporządzeniem podstawowym”).

8 Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia podstawowego stanowi:

„Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem termin »szkoda«; oznacza, jeżeli nie określono inaczej, znaczną szkodę dla przemysłu wspólnotowego, zagrożenie znaczną szkodą dla

przemysłu wspólnotowego lub znaczne opóźnienie powstawania takiego przemysłu oraz jest interpretowane zgodnie z przepisami niniejszego artykułu".

9 Artykuł 5 tego rozporządzenia reguluje wszczęcie procedury dochodzenia pierwotnego mającego na celu ustalenie występowania, stopnia i skutków dumpingu zarzuconego w skardze.

10 Artykuł 9 ust. 4 wskazanego rozporządzenia stanowi:

„Jeżeli ostatecznie ustalone fakty wykazują istnienie dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz interes Wspólnoty wymaga interwencji zgodnie z art. 21, Rada, na wniosek Komisji i po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego, nakłada ostateczne cło antydumpingowe. Rada przyjmuje wniosek, chyba że w terminie miesiąca od jego złożenia zostanie on odrzucony zwykłą większością głosów przez Komisję. W przypadku obowiązywania cła tymczasowego propozycję działań ostatecznych przedkłada się nie później niż jeden miesiąc przed wygaśnięciem tego cła. Kwota cła antydumpingowego nie przekracza stwierdzonego marginesu dumpingu, ale powinna być niższa od tego marginesu, jeżeli mniejsze cło spowoduje usunięcie szkody dla przemysłu wspólnotowego".

11 Zgodnie z art. 11 rozporządzenia podstawowego:

„[…]

2. Ostateczny środek antydumpingowy wygasa pięć lat po jego nałożeniu lub pięć lat od daty zamknięcia ostatniej rewizji [ostatniego przeglądu] dumpingu i szkody, chyba że podczas rewizji [przeglądu] stwierdzono, że wygaśnięcie doprowadzi do kontynuacji lub powrotu dumpingu i szkody. Taką rewizję [Taki przegląd] wygaśnięcia wszczyna się z inicjatywy Komisji lub na wniosek złożony w imieniu producentów wspólnotowych, a środek pozostaje w mocy do czasu zakończenia rewizji [przeglądu].

Rewizję [przegląd] wygaśnięcia wszczyna się w przypadku gdy wniosek zawiera wystarczające dowody na to, że usunięcie środków prawdopodobnie doprowadzi do kontynuacji lub powrotu dumpingu i szkody. Prawdopodobieństwo takie można wykazać, np. dowodząc kontynuacji dumpingu i szkody lub dowodząc, że usunięcie szkody jest w całości lub części możliwe dzięki środkom, lub dowodząc, że sytuacja eksportera lub warunki rynkowe mogą wskazywać na dalsze występowanie szkodliwego dumpingu.

[…]

5. Odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące procedur i przebiegu dochodzenia, z wyjątkiem przepisów określających terminy, stosuje się do wszystkich rewizji [przeglądów] prowadzonych na podstawie ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu. Rewizje [przeglądy] prowadzone na podstawie ust. 2 i 3 przeprowadza się niezwłocznie i zazwyczaj kończy w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia rewizji [przeglądu]. […]

6. […] Zgodnie z gwarancjami przewidzianymi w rewizji [W zależności od wyniku przeglądu] instytucja Wspólnoty odpowiedzialna za wprowadzenie środków uchyla je lub utrzymuje na podstawie ust. 2, albo uchyla, utrzymuje lub zmienia na podstawie ust. 3 i 4. […]".

12 Na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2200/90 z dnia 27 lipca 1990 r. (Dz.U. L 198, s. 57) Rada po raz pierwszy nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz metalu krzemowego pochodzącego z Chin. Po ogłoszeniu o wygaśnięciu środków przyjętych w rozporządzeniu nr 2200/90 opublikowanego w lutym 1995 r. do Komisji wpłynął wniosek o przeprowadzenie przeglądu, do którego załączone zostały dowody na okoliczność wystąpienia dumpingu w zakresie dotyczącym towarów omawianych w niniejszej sprawie. Dowody te zostały uznane za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia. Uwzględniając wnioski tego dochodzenia, Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2496/97 z dnia 11 grudnia 1997 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz metalu krzemowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 345, s. 1).

13 Dwudziesty czwarty motyw rozporządzenia nr 2496/97 stanowi:

„[…]

Margines dumpingu, wyrażony procentowo w stosunku do ceny eksportowej CIF franco granica wspólnotowa wynosi 68,1%".

14 Artykuł 1 ust. 2 wskazanego rozporządzenia stanowi:

„Wskaźnik określonych ceł antydumpingowych mających zastosowanie do ceny netto franco granica Wspólnoty, przed zapłaceniem cła, wynosił 49%”.

15 Po opublikowaniu w marcu 2002 r. ogłoszenia o przyszłym wygaśnięciu środków antydumpingowych do Komisji wpłynął wniosek o przeprowadzenie przeglądu na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Po przeprowadzeniu przeglądu Rada ustanowiła rozporządzenie nr 398/2004, na mocy którego utrzymano środki nałożone w rozporządzeniu nr 2496/97.

16 Dwudziesty siódmy motyw rozporządzenia nr 398/2004 stanowi:

„Zgodnie z art. 2 ust. 11 podstawowego rozporządzenia, margines dumpingu ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceny wywozu, jak określono powyżej. To porównanie wykazało istnienie dumpingu. Margines dumpingu, wyrażony procentowo w stosunku do ceny importowej CIF granica Wspólnoty przed opłaceniem cła, był znaczny, tj. stanowił 12,5%, ale dużo niższy od ustalonego w pierwotnych przeglądach”.

17 Tabela 6 zawarta w preambule do wskazanego rozporządzenia odnosząca się do wielkości sprzedaży krzemu przemysłu wspólnotowego we Wspólnocie wskazuje co następuje:

	„1998	1999	2000	2001	Okres objęty badaniem
Ilość ton	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
Wskaźnik	100	132	154	148	157
Tendencja		+32%	+17%	–7%	+6%”

18 Pięćdziesiąty pierwszy motyw rozporządzenia nr 398/2004 stanowi:

„Sprzedaż przemysłu wspólnotowego do niepowiązanych klientów Wspólnoty [we Wspólnocie] wzrosła o 57% pomiędzy 1998 r. a okresem objętym badaniem”.

19 Tabela 8 zawarta w preambule do wskazanego rozporządzenia odnosząca się do udziału rynkowego przemysłu wspólnotowego na rynku krzemu wskazuje co następuje:

	„1998	1999	2000	2001	Okres objęty badaniem
Procent rynku	29,8%	35,2%	34,3%	34,3%	36,7%
Wskaźnik	100	118	115	115	123”

20 Zgodnie z pięćdziesiątym czwartym motywem rozporządzenia nr 398/2004:

„Udział rynkowy przemysłu wspólnotowego wzrósł z 29,8% w 1998 r. do 36,7% w okresie objętym badaniem wraz ze wzrostem wielkości produkcji i sprzedaży spowodowanym otwarciem nowego zakładu wytwórczego we Wspólnocie. Duży wzrost miał miejsce pomiędzy 1998 r. a 1999 r. (+5,4% udział w rynku) wraz z wprowadzeniem nowych urządzeń wytwórczych w UE. Mniejszy wzrost udziałów rynkowych (2,4 punkty procentowe) miał miejsce pomiędzy 2001 r. a okresem objętym badaniem".

21 Motywy siedemdziesiąty pierwszy do siedemdziesiątego czwartego wskazanego rozporządzenia mają następujące brzmienie:

„(71) Jak zostało wyjaśnione i wykazane powyżej, od 1998 r. do 2000 r. przemysł wspólnotowy skorzystał z 34% wzrostu rynku i znaczącego wzrostu wielkości jego sprzedaży oraz udziału rynkowego. Następnie jednak wielkość sprzedaży i udział rynkowy ustabilizowały się, a sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego (ceny, wydajność produkcji, przepływ gotówki) uległy pogorszeniu.

(72) Po bliższym zbadaniu można stwierdzić, że przemysł wspólnotowy najszybciej rozwijał się w okresie od 1998 r. do 2000 r. Od 2000 r. do chwili obecnej, nie odnotowano żadnej rzeczywistej poprawy.

(73) Widoczną poprawę dającą się zaobserwować pomiędzy 1998 r. a 2000 r. można bezpośrednio przypisać decyzjom dotyczącym inwestycji w dodatkowe urządzenia produkcyjne na terenie Wspólnoty podjętym przez przemysł wspólnotowy w 1998 r. Pomiędzy 1998 r. a 2000 r. moce produkcyjne UE wzrosły o 26% (z 125 000 ton do 158 000 ton). Decyzje te zostały podjęte w odpowiedzi na

środki antydumpingowe stosowane na przywóz krzemu z Chin, które jak stwierdzono w akapicie 1, rozszerzono w 1997 r. […]. Dlatego też, można stwierdzić, że przemysł wspólnotowy odnosił korzyści wynikające z nałożenia środków antydumpingowych na przywóz krzemu z Chin. Od 2000 r. do okresu objętego badaniem, sytuacja przemysłu wspólnotowego pogorszyła się, w szczególności odnośnie do cen, które spadły do 46 EUR za tonę, wydajności, która spadła o 7,1 punktów procentowych, przepływu gotówki, który spadł o 59% oraz inwestycji, które obniżyły się o 55%. Do okresu objętego badaniem przemysł wspólnotowy znajdował się w sytuacji przynoszącej straty. Z tych względów, uznano że w okresie objętym badaniem, przemysł wspólnotowy znalazł się na bardzo delikatnej i zagrożonej pozycji.

[…]

(74) Wielkość dumpingowego przywozu z Chin wzrosła znacząco w okresie objętym badaniem i prawdopodobnie bez wprowadzenia środków antydumpingowych wielkość produktu dostarczanego na rynek Wspólnoty po bardzo niskich cenach, konkurujących z cenami przemysłu wspólnotowego zwiększyłaby się w jeszcze większym stopniu. W świetle poziomu obowiązującego cła antydumpingowego, różnica cen pomiędzy importowanym produktem a tym wyprodukowanym przez przemysł wspólnotowy mogłaby być wyższa o 35% gdyby pozwolono na uchylenie środków".

22 Zgodnie z art. 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 398/2004:

„1. Ostateczne cło antydumpingowe nakłada się niniejszym na przywóz krzemu podlegającego [pozycji] CN 2804 69 00, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Wskaźnik [stawka] określonych ceł antydumpingowych mających zastosowanie do ceny netto franco granica Wspólnoty, przed zapłaceniem cła, wynosiła [wynosi] 49%".

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

23 W dniach 15 czerwca i 12 sierpnia 2004 r. spółka Hoesch złożyła w Hauptzollamt Duisburg (główny urząd celny w Duisburgu) wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu metalu krzemowego określonego w podpozycji 2804 69 00. Skarżąca dokonała przywozu tego towaru z Indii i wskazała to państwo jako kraj pochodzenia.

24 Z postanowienia odsyłającego wynika jednak, że metal krzemowy będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym pochodził z Chin i został dostarczony w formie bloków o rozmiarach dwa na trzy metry do spółki Metplast z siedzibą w Indiach. Spółka ta przeprowadziła różne operacje na tych blokach, w wyniku których zostały one podzielone, pokruszone i oczyszczone. Ziarna powstałe w wyniku kruszenia zostały poddane przesianiu, a następnie posortowane pod względem wielkości i ostatecznie zapakowane. Oczyszczanie krzemu zostało przeprowadzone w części ręcznie a w części również maszynowo poprzez usunięcie niepożądanych odpadów żużlowych powstałych w wyniku kruszenia bloków. Następnie usunięto zawarte w krzemie wolne żelazo poprzez poddanie działaniu magnezu. Stopień czystości metalu krzemowego wynosił po operacjach przeprowadzonych przez wskazaną spółkę powyżej 98,5%. Zgodnie z twierdzeniami spółki Hoesch, taki stopień czystości jest niezbędny dla wykorzystania metalu krzemowego w procesie wytwarzania stopów aluminium. Jednakże, zdaniem sądu krajowego, nie był znany stopień czystości krzemu przed dokonaniem przywozu z Chin.

25 W następstwie dochodzenia przeprowadzonego przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) Hauptzollamt Aachen doszedł do wniosku, że metal

krzemowy będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym nie został poddany istotnej obróbce lub przetworzeniu w Indiach i w związku z tym nie można uznać, że towar ten pochodzi z tego państwa. W konsekwencji wskazany urząd stwierdził, że omawiany towar należy uznać za pochodzący z Chin. Na mocy dwóch decyzji wydanych w dniu 6 czerwca 2007 r. urząd ten zażądał od spółki Hoesch retrospektywnego pokrycia cła antydumpingowego w wysokości 99 974,74 EUR na podstawie art. 1 rozporządzenia nr 398/2004.

26 W skardze wniesionej do Finanzgericht Düsseldorf spółka Hoesch zażądała uchylenia wskazanych decyzji podnosząc, że omawiany krzem poddano w Indiach istotnej obróbce bądź przetworzeniu, i że w związku z tym towar ten powinien zostać uznany za pochodzący z tego państwa. Wedle tej spółki, kruszenie bloków krzemu doprowadziło do ich przetworzenia w ziarna, a ich oczyszczenie, wymagające znacznego nakładu pracy, pozwoliło na zwiększenie stopnia czystości krzemu. Ponadto spółka Hoesch podnosi nieważność rozporządzenia nr 398/2004.

27 Zdaniem sądu krajowego, rozstrzygnięcie w przedmiocie skargi zależy od tego, czy operacje przeprowadzone w Indiach stanowią obróbkę lub przetworzenie nadające pochodzenie w rozumieniu art. 24 kodeksu celnego. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, metal krzemowy będący przedmiotem przywozu nie byłby objęty cłem antydumpingowym. W przypadku odpowiedzi przeczącej, sąd krajowy przedstawia pytanie o ważność rozporządzenia nr 398/2004.

28 Sąd krajowy uważa, że nie jest istotne, jakie znaczenie można przypisać tzw. zasadom dotyczącym list opracowanym przez Komisję w celu sprecyzowania pojęć zawartych w art. 24 kodeksu celnego i dostępnych na stronie internetowej tego organu.

29 W tych okolicznościach Finanzgericht Düsseldorf postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy art. 24 [kodeksu celnego] należy interpretować w ten sposób, że oddzielanie, oczyszczanie i kruszenie bloków metalu krzemowego jak również odsiewanie, sortowanie i pakowanie ziaren krzemu powstałych w wyniku kruszenia stanowi obróbkę lub przetworzenie nadające pochodzenie?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy rozporządzenie [nr 398/2004] jest ważne?".

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego

Uwagi przedłożone Trybunałowi

30 Hoesch uważa, że po pierwsze niepreferencyjne pochodzenie metalu krzemowego powinno zostać określone wyłącznie na podstawie art. 24 kodeksu celnego, i że w sprawie zawisłej przed sądem krajowym spełnione zostały wszystkie przesłanki zastosowania tego przepisu, w związku z czym omawiane operacje powinny zostać uznane za istotną obróbkę lub przetworzenie nadające wskazanemu towarowi niepreferencyjne pochodzenie.

31 Zdaniem tej spółki, operacje dokonane w Indiach na krzemie przywiezionym z Chin powinny zostać uznane za jego istotne przetworzenie, ponieważ pojęcie istotnego przetworzenia może zostać w niniejszej sprawie zdefiniowane jako modyfikacja pierwotnego surowca poprzez nadanie mu nowych właściwości. W wyniku operacji kruszenia bloki krzemu utraciły bowiem swą pierwotną formę. Spółka Hoesch powołuje się również na orzecznictwo Trybunału, wedle którego ostatnie przetworzenie produktu jest „istotne" w rozumieniu art. 24 kodeksu celnego jedynie wówczas, gdy powstały w jego wyniku produkt ma charakterystyczne własne cechy i skład, których nie posiadał przed obróbką lub przetworzeniem (zob. wyrok z dnia 26 stycznia 1977 r. w sprawie 49/76 Gesellschaft für Überseehandel, Rec. s. 41, pkt 6). W sprawie przed sądem krajowym wskutek operacji oczyszczania usunięto zanieczyszczenia zawarte w blokach krzemu, zmieniono przeznaczenie krzemu i w ten sposób umożliwiono jego użycie w stopie aluminium.

32 Spółka Hoesch podnosi ponadto, że wymóg zmiany podpozycji taryfowej przewidziany w zasadach dotyczących list, w przeciwieństwie do licznych zasad odnoszących się do pochodzenia towarów, nie występuje wśród przesłanek przewidzianych w art. 24 kodeksu celnego. W związku z tym zmiana pozycji taryfowej nie stanowi warunku zastosowania wskazanego w art. 24 kodeksu celnego. Ponadto zasady dotyczące list i uwagi wprowadzające do działu 28 tych zasad (zwane dalej „uwagami wprowadzającymi") nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne jedynie w Internecie, w języku angielskim, w związku z czym nie mają one charakteru wiążącego. Spółka Hoesch jest zdania, że gdyby jednak należało je zastosować, uwagi wprowadzające potwierdzają niepreferencyjne pochodzenie produktów będących przedmiotem postępowania przed sądem krajowym. Z uwag tych wynika bowiem, że operacje oczyszczania i kruszenia bloków krzemu mogą stanowić, pod pewnymi warunkami, istotną obróbkę lub przetworzenie nadające im pochodzenie. Zdaniem spółki Hoesch, warunki te zostały spełnione w sprawie zawisłej przed sądem krajowym.

33 Komisja Europejska jest zdania, że należy uwzględnić zasady dotyczące list i uwagi wprowadzające, celem zapewnienia w szczególności jedności w stosowaniu prawa

celnego i zgodności — przy stosowaniu tego prawa — z obowiązkami umownymi Wspólnoty w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO). Zasady te ujmowały bowiem wstępne wyniki negocjacji prowadzonych w komitecie do spraw reguł pochodzenia w ramach prac nad harmonizacją przewidzianych w porozumieniu w sprawie reguł pochodzenia.

34 Ponadto zastosowanie, w ramach zasad dotyczących list, kryterium zmiany podpozycji taryfowej, zgodnie z którym należy uznać, że ostatnia istotna obróbka lub przetworzenie danego towaru miały miejsce jedynie wówczas, gdy zmieniona została jego podpozycja taryfowa, jest zdaniem Komisji uzasadnione z punktu widzenia technicznego, ponieważ w sprawie przed sądem krajowym kryterium to uwzględnia operacje konieczne do produkcji metalu krzemowego oraz cele jego produkcji. Klasyfikacja krzemu do podpozycji CN 2804 61 lub 2804 69 oparta byłaby bowiem na stopniu jego czystości, czyli odpowiednio — dla pierwszej z tych podpozycji stopień równy lub wyższy od 99,9% i dla drugiej podpozycji stopień niższy od 99,9% — odpowiadając w ten sposób nie tylko jego przeznaczeniu, lecz również pracy koniecznej do wytworzenia tego produktu. Ponadto Komisja podnosi, że w sprawie przed sądem krajowym nie można dokonać obiektywnego i rzeczywistego rozróżnienia pomiędzy produktem podstawowym, czyli krzemem w formie bloków metalu a ziarnami metalu krzemowego uzyskanymi w wyniku oddzielania, odsiewania, sortowania i pakowania, ponieważ operacje te w żaden sposób nie zmieniły właściwości lub składu metalu krzemowego, w dalszym ciągu będącym krzemem metalurgicznym, którego przeznaczenie pozostaje ograniczone do produkcji stopów aluminium.

35 Jednakże, w oparciu o uwagi wprowadzające nr 3 i 4, Komisja uważa, że w niektórych okolicznościach oczyszczanie i kruszenie krzemu może, pomimo braku zmiany pozycji taryfowej, stanowić istotną obróbkę lub przetworzenie nadające pochodzenie, pod warunkiem że, po pierwsze, oczyszczanie stanowi stadium produkcji, w trakcie którego usunięte zostanie przynajmniej 80% zanieczyszczeń, lub w wyniku którego zostanie osiągnięty poziom czystości pozwalający na szczególne użycie produktu, i po drugie, że kruszenie stanowi zamierzoną redukcję krzemu prowadzącą do określonego wyniku. Komisja zauważa, że zgodnie z stwierdzeniami sądu krajowego, usunięcie przynajmniej 80% zanieczyszczeń nie zostało wykazane. Ponadto Komisja wskazuje, że uzyskane

ziarna krzemu zostały odsiane, co oznacza, że przed odsianiem miały one różny rozmiar. Nie można wobec tego stwierdzić, że została dokonana zamierzona i kontrolowana redukcja bloków krzemu.

Odpowiedź Trybunału

36 W pierwszym pytaniu sąd krajowy zmierza zasadniczo do ustalenia, czy oddzielanie, kruszenie i oczyszczanie bloków krzemu oraz odsiewanie, sortowanie i pakowanie ziaren krzemu, powstałych w wyniku kruszenia, stanowi obróbkę lub przetworzenie nadające pochodzenie w rozumieniu art. 24 kodeksu celnego.

37 Z art. 24 kodeksu celnego wynika, że gdy w produkcję towaru zaangażowany jest więcej niż jeden kraj, towar ten jest uznawany za pochodzący z kraju, w którym został poddany ostatniej istotnej, ekonomicznie uzasadnionej obróbce lub przetworzeniu, które spowodowało wytworzenie nowego produktu lub stanowiło istotny etap wytwarzania, w przedsiębiorstwie przystosowanym do tego celu.

38 W tym względzie Trybunał orzekł, że z art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 802/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. dotyczącego wspólnej definicji pojęcia pochodzenia towarów (Dz.U. L 148, s. 1), będącego przepisem poprzedzającym art. 24 kodeksu celnego, lecz zredagowanym w ten sam sposób, wynika, że decydującym kryterium jest ostatnia istotna obróbka lub przetworzenie (wyrok z dnia 13 grudnia 1989 r. w sprawie C-26/88 Brother International, Rec. s. 4253, pkt 15 i z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie C-372/06 Ada Stores, Zb.Orz. s. I-11223, pkt 32).

39 Co się tyczy zastosowania zasad listy należy przypomnieć, iż Trybunał orzekł w wyroku z dnia 10 grudnia 2009 r. w sprawie C-260/08 HEKO Industrieerzeugnisse, Zb.Orz. s. I-11571, pkt 20 i 21, że chociaż zasady listy opracowane przez Komisję przyczyniają się do określenia niepreferencyjnego pochodzenia towarów, to nie mają one mocy prawnie wiążącej. Z tego względu treść tych zasad musi być zgodna z regułami pochodzenia określonymi w art. 24 kodeksu celnego i nie może zmieniać ich zakresu. To stwierdzenie obowiązuje również w przypadku uwag wprowadzających.

40 Podobnie, o ile odpowiednie akty prawa wtórnego należy interpretować w świetle porozumień zawartych w ramach WTO, porozumienie w sprawie reguł pochodzenia wprowadza obecnie jedynie program prac harmonizacyjnych w okresie przejściowym. Skoro porozumienie to nie stanowi pełnej harmonizacji, to członkowie WTO mają swobodę uznania w zakresie przyjęcia swych reguł pochodzenia (ww. wyrok w sprawie HEKO Industrieerzeugnisse, pkt 22).

41 Z uwag tych wynika, że przy dokonywaniu interpretacji art. 24 kodeksu celnego sądy państw członkowskich mogą odwoływać się zarówno do uwag wprowadzających, jak również do zasad listy, o ile nie prowadzi to do zmiany tego przepisu (zob. ww. wyrok w sprawie HEKO Industrieerzeugnisse, pkt 23).

42 Co się tyczy kwestii znaczenia wynikającego z zasad listy kryterium zmiany podpozycji taryfowej dla celów ustalenia, czy operacje będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym stanowią obróbkę lub przetworzenie nadające pochodzenie w rozumieniu art. 24 kodeksu celnego, Trybunał orzekł już, że poszukiwanie kryteriów określania pochodzenia towarów w klasyfikacji taryfowej przetworzonych produktów nie jest wystarczające, ponieważ wspólna taryfa celna została utworzona celem spełnienia własnych wymogów, a nie w celu określania pochodzenia produktów (zob. ww. wyrok w sprawie Gesellschaft für Überseehandel, pkt 5; wyrok z dnia 23 marca 1983 r. w sprawie 162/82 Cousin i in., Rec. s. 1101, pkt 16; ww. wyrok w sprawie HEKO Industrieerzeugnisse, pkt 29).

43 Trybunał orzekł również, że chociaż z całą pewnością poprawne jest twierdzenie, że zmiana pozycji taryfowej towaru, spowodowana jego przetworzeniem, stanowi wskazówkę istotnego charakteru przetworzenia lub obróbki, to przetworzenie lub obróbka może mieć charakter istotny nawet bez zmiany pozycji taryfowej (ww. wyrok w sprawie HEKO Industrieerzeugnisse, pkt 35). To stwierdzenie ma również zastosowanie w przypadku kryterium zmiany podpozycji taryfowej.

44 Z powyższego wynika, że celem określenia, czy omawiane operacje przetworzenia nadały towarom pochodzenie należy — mając na uwadze przesłanki ustanowione w art. 24 kodeksu celnego — uwzględnić kryteria inne niż kryterium oparte na zmianie podpozycji taryfowej.

45 W tym względzie z orzecznictwa Trybunału wynika, że określanie pochodzenia towarów musi opierać się na obiektywnym i rzeczywistym rozróżnieniu produktu podstawowego od produktu przetworzonego, odnoszącym się zasadniczo do szczególnych cech fizycznych każdego z tych produktów (zob. ww. wyroki w sprawie Gesellschaft für Überseehandel, pkt 5; w sprawie Cousin i in., pkt 16; w sprawie HEKO Industrieerzeugnisse, pkt 29).

46 Należy również przypomnieć, że ostatnia obróbka lub przetworzenie mają charakter „istotny" w rozumieniu art. 24 kodeksu celnego, tylko jeżeli powstały w ich wyniku produkt ma charakterystyczne własne cechy i skład, których nie posiadał przed obróbką lub przetworzeniem. Czynności mające wpływ na wygląd produktu dla celów jego użycia, które jednak nie pociągają za sobą poważnych zmian jakościowych jego cech, nie mogą wpływać na określenie pochodzenia tego produktu (ww. wyrok w sprawie 49/76 Gesellschaft für Überseehandel, pkt 6; wyrok z dnia 23 lutego 1984 r. w sprawie 93/83 Zentrag, Rec. s. 1095, pkt 13 i ww. wyrok w sprawie HEKO Industrieerzeugnisse, pkt 28).

47 Ponadto Trybunał sprecyzował, że operacje przetworzenia produktu, które nie prowadzą do istotnych zmian jego cech i składu, ponieważ stanowią one jedynie nowe ukształtowanie i modyfikację jego formy prezentacji, nie stanowią wystarczająco

poważnej zmiany jakościowej mogącej być uznaną za skutkującą wytworzeniem nowego produktu lub stanowiącą istotny etap wytworzenia (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Zentrag, pkt 14).

48 Należy wskazać, że w postępowaniu przed sądem krajowym wybór klasyfikacji krzemu do podpozycji taryfowych CN 2804 61 lub 2804 69 zależy od stopnia czystości krzemu, czyli odpowiednio — dla pierwszej z tych podpozycji stopień równy lub wyższy od 99,9% i dla drugiej podpozycji stopień niższy od 99,9%. Należy stwierdzić, jak wskazuje również Komisja, że ta odmienna klasyfikacja odpowiada zarówno odmiennemu użyciu krzemu, jak również pracy koniecznej do jego wytworzenia.

49 W niniejszej sprawie, dokonane w Indiach operacje przetworzenia krzemu obejmowały jego oddzielanie, kruszenie, oczyszczanie, odsiewanie, sortowanie i pakowanie. Co się tyczy w pierwszej kolejności oddzielania, odsiewania, sortowania i pakowania krzemu, z akt sprawy przedłożonych Trybunałowi wynika, że operacje te w żaden sposób nie zmieniły jego cech lub składu, ponieważ po ich zakończeniu omawiany produkt stanowił w dalszym ciągu krzem metalurgiczny służący, wedle niekwestionowanych danych zawartych we wskazanych aktach, do produkcji stopów aluminium.

50 Trybunał orzekł już bowiem, że po pierwsze, przemalowanie produktu podstawowego w różnych stopniach subtelności nie może zostać uznane za jego istotną obróbkę lub przetworzenie, ponieważ ma ono na celu jedynie zmianę jego formy i wyglądu dla celów jego późniejszego użycia, jednak nie prowadzi do istotnej zmiany jakościowej produktu podstawowego. Po drugie, kontrola jakości poprzez sortowanie pomalowanego produktu i jego pakowanie odpowiadają jedynie wymogom sprzedaży produktu i nie wpływają na jego istotne cechy (zob. w zakresie dotyczącym określenia pochodzenia surowej kazeiny ww. wyrok w sprawie Gesellschaft für Überseehandel, pkt 7).

51 W związku z tym oddzielanie bloków metalu krzemowego oraz odsiewanie, sortowanie i pakowanie ziaren krzemu powstałych w wyniku kruszenia nie mogą zostać uznane za operacje nadające pochodzenie metalowi krzemowemu.

52 Co się tyczy, po drugie, operacji oczyszczania i kruszenia produktu, z uwag wprowadzających wynika, że te dwie operacje mogą nadać pochodzenie poddanemu im produktowi, i to nawet w braku zmiany jego podpozycji taryfowej. Zgodnie z brzmieniem uwagi wprowadzającej nr 3, w przypadku oczyszczania nastąpiłoby to wówczas, gdyby oczyszczanie było dokonane w stadium produkcji, w trakcie którego usunięte zostanie przynajmniej 80% zanieczyszczeń. Zgodnie z uwagą wprowadzającą nr 4, w przypadku kruszenia nastąpiłoby to wówczas, gdyby stanowiło ono zamierzoną i kontrolowaną redukcję produktu, odmienną od zwykłego tłuczenia, w wyniku której powstałyby cząsteczki o innych właściwościach fizycznych lub chemicznych niż surowce pierwotne.

53 W tym względzie należy stwierdzić, że kryteria wynikające z uwag wprowadzających nr 3 i 4 pozwalają na uwzględnienie istotnej zmiany jakościowej cech krzemu, obiektywnego i rzeczywistego rozróżnienia pomiędzy produktem podstawowym i produktem przetworzonym oraz przeznaczenia krzemu. Wobec tego kryteria te są zgodne z orzecznictwem wskazanym w pkt 45–47 niniejszego wyroku. Mając na uwadze, że wskazane kryteria nie zmieniają zakresu art. 24 kodeksu celnego, ich zastosowanie jest uzasadnione w okolicznościach sprawy przed sądem krajowym.

54 Jednakże sąd krajowy wskazuje, że kryteria zawarte w uwagach wprowadzających nr 3 i 4 nie zostały spełnione w sprawie przed sądem krajowym, ponieważ nie zostało wykazane, że w wyniku omawianych operacji oczyszczania usunięto 80% zanieczyszczeń, ani że omawiane kruszenie stanowiło zamierzoną i kontrolowana redukcję bloków krzemu na cząsteczki. W tych okolicznościach operacje oczyszczania i kruszenia krzemu, takie jak te, które zostały przeprowadzone w Indiach, nie stanowią istotnej obróbki lub przetworzenia w rozumieniu art. 24 kodeksu celnego umożliwiających uznanie uzyskanego w ten sposób produktu za pochodzący z państwa, w którym operacje te miały miejsce.

55 Mając na uwadze powyższe okoliczności, na pytanie pierwsze należy odpowiedzieć, że oddzielanie, kruszenie i oczyszczanie bloków krzemu oraz odsiewanie, sortowanie i pakowanie ziaren krzemu powstałych w wyniku kruszenia, takie jak te, które zostały przeprowadzone w sprawie przed sądem krajowym, nie stanowią obróbki lub przetworzenia nadającego pochodzenie w rozumieniu art. 24 kodeksu celnego.

W przedmiocie pytania drugiego

56 W przypadku gdyby metal krzemowy będący przedmiotem sprawy zawisłej przed sądem krajowym został uznany za pochodzący z Chin, sąd krajowy zmierza w pytaniu drugim do ustalenia, czy rozporządzenie nr 398/2004 jest ważne. W szczególności sąd ten zmierza do ustalenia, czy Rada dopuściła się błędu w ocenie, opierając się na nieprawidłowym założeniu przy ustalaniu występowania szkody przemysłu wspólnotowego, oraz czy utrzymanie w rozporządzeniu nr 398/2004 stawki cła antydumpingowego w wysokości 49% jest zgodne z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

Uwagi wstępne

57 Należy po pierwsze stwierdzić, że jak wynika z postanowienia odsyłającego, w swym pytaniu sąd krajowy uznał za konieczne jedynie zwrócenie się do Trybunału z pytaniem o kontrolę ważności rozporządzenia nr 398/2004 w zakresie dotyczącym istnienia szkody przemysłu wspólnotowego i utrzymania stawki cła antydumpingowego w tym rozporządzeniu.

58 Spółka Hoesch ocenia, że rozporządzenie nr 398/2004 jest nieważne, po pierwsze, ze względu na oczywisty błąd w ocenie przy ustalaniu związku przyczynowego pomiędzy

przywozem z Chin a szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy, oraz po drugie, ze względu na przekroczenie terminu proceduralnego przy przeglądzie środków antydumpingowych.

59 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, procedura ustalona w art. 267 TFUE oparta została na wyraźnym rozgraniczeniu funkcji między sądami krajowymi a Trybunałem, w ten sposób, że to jedynie do sądu krajowego, przed którym zawisł spór i na którym spoczywa odpowiedzialność za przyszły wyrok, należy, przy uwzględnieniu okoliczności konkretnej sprawy, zarówno ocena, czy dla wydania wyroku jest mu niezbędne uzyskanie orzeczenia prejudycjalnego, jak i ocena znaczenia pytań, które zadaje Trybunałowi (zob. podobnie wyrok z dnia 26 czerwca 2007 r. w sprawie C-305/05 Ordre des barreaux francophones et germanophone i in., Zb.Orz. s. I-5305, pkt 18).

60 W tych okolicznościach nie ma potrzeby badania ważności rozporządzenia w odniesieniu do zarzutów, do których sąd krajowy się nie odnosi (zob. analogicznie ww. wyrok w sprawie Ordre des barreaux francophones et germanophone i in., pkt 17–19).

61 Po drugie, należy przypomnieć, że w dziedzinie wspólnej polityki handlowej, a w szczególności w dziedzinie środków ochrony handlowej, instytucje wspólnotowe dysponują szerokim zakresem swobodnego uznania ze względu na złożoność sytuacji gospodarczych, politycznych i prawnych, których oceny muszą dokonać (wyrok z dnia 27 września 2007 r. w sprawie C-351/04 Ikea Wholesale, Zb.Orz. s. I-7723, pkt 40 i przytoczone tam orzecznictwo).

62 Ponadto w świetle utrwalonego orzecznictwa, ustalenie występowania szkody przemysłu wspólnotowego wymaga oceny złożonych sytuacji gospodarczych i kontrola sądowa takiej oceny musi ograniczyć się do weryfikacji poszanowania zasad proceduralnych, prawidłowości ustaleń okoliczności faktycznych będących podstawą zaskarżonych decyzji, braku oczywistego błędu w ocenie tych okoliczności faktycznych oraz braku nadużycia władzy (zob. ww. wyrok w sprawie Ikea Wholesale, pkt 41 i przytoczone tam orzecznictwo; wyrok z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie C-398/05 AGST Draht- und Biegetechnik, Zb.Orz. s. I-1057, pkt 34).

63 Ważność rozporządzenia nr 398/2004 należy zbadać przy uwzględnieniu powyższych stwierdzeń.

W przedmiocie ustalenia szkody przemysłu wspólnotowego

64 Sąd krajowy wskazuje po pierwsze, że wątpliwości co do ważności rozporządzenia nr 398/2004 powstały w związku z wyrokiem Sądu z dnia 14 marca 2007 r. w sprawie T-107/04 Aluminium Silicon Mill Products przeciwko Radzie, Zb.Orz. s. II-669, na mocy którego Sąd stwierdził nieważność art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2229/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym poborze tymczasowego cła nałożonego na przywóz krzemu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 339, s. 3) między innymi ze względu na to, że Rada dopuściła się oczywistych błędów w ocenie przy ustaleniu szkody przemysłu wspólnotowego. Sąd krajowy podkreśla, że unieważnione tym wyrokiem rozporządzenie obejmowało te same okresy objęte dochodzeniem i te same okresy odniesienia, które objęte były rozporządzeniem nr 398/2004, i że rozwój gospodarczy rynku wspólnotowego krzemu jest identyczny dla tych dwóch rozporządzeń, w związku z czym należałoby stwierdzić nieważność rozporządzenia nr 398/2004 z tych samych względów.

65 W tym zakresie należy stwierdzić, że te dwa rozporządzenia różnią się od siebie ze względu na istotną kwestię. Rozporządzenie nr 2229/2003 nałożyło po raz pierwszy cła antydumpingowe na przywóz metalu krzemowego pochodzącego z Rosji i zostało ustanowione w wyniku pierwszego dochodzenia przeprowadzonego na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego. Rada była wobec tego zobowiązana do ustalenia wystąpienia szkody przemysłu wspólnotowego spowodowanej wskazanymi przywozami. Natomiast rozporządzenie nr 398/2004 utrzymuje środki antydumpingowe względem przywozu krzemu pochodzącego z Chin, które obowiązują od roku 1990 i w związku z tym zostało ustanowione w wyniku przeglądu dokonanego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W tym względzie należy przypomnieć, że procedura przeglądu jest co do zasady obiektywnie odmienna od procedury pierwotnego dochodzenia, które jest uregulowane w innych przepisach tego rozporządzenia (wyrok z dnia 27 stycznia 2005 r. w sprawie C-422/02 P Europe Chemi-Con (Deutschland) przeciwko Radzie, Zb.Orz. s. I-791, pkt 49).

66 Obiektywna różnica istniejąca pomiędzy tymi dwoma procedurami polega bowiem na tym, że względem przywozu podlegającego przeglądowi już wcześniej nałożono ostateczne środki antydumpingowe i przedłożono w zasadzie dowody wystarczające do ustalenia, że uchylenie tych środków prawdopodobnie doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody. Natomiast jeśli przywóz podlega pierwotnemu dochodzeniu, celem jest właśnie ustalenie występowania, stopnia i skutków zarzucanego dumpingu, nawet jeśli wszczęcie takiego dochodzenia zakłada istnienie dowodów wystarczających w celu uzasadnienia zastosowania tej procedury. (ww. wyrok w sprawie Europe Chemi-Con (Deutschland) przeciwko Radzie, pkt 50).

67 Z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wynika bowiem, że utrzymanie środków antydumpingowych po upływie zwykłego terminu ich wygaśnięcia jest możliwe jedynie wówczas, gdy w ramach przeglądu zostanie wykazane, że wygaśnięcie środków „doprowadzi do kontynuacji lub powrotu dumpingu i szkody". Z powyższego wynika, że stwierdzenia Sądu w ww. wyroku w sprawie Aluminium Silicon Mill Products przeciwko Radzie co do wystąpienia szkody w ramach badania ważności rozporządzenia nr 2229/2003 są jako takie bez znaczenia dla oceny ważności rozporządzenia nr 398/2004.

68 Sąd krajowy wskazuje po drugie, że jego zdaniem istnieje sprzeczność pomiędzy drugim zdaniem siedemdziesiątego pierwszego motywu rozporządzenia nr 398/2004, wedle którego po roku 2000 wielkość sprzedaży i udział rynkowy przemysłu wspólnotowego cechowała „stagnacja", a wskazaniami odnoszącymi się do wielkości sprzedaży i do udziału rynkowego przemysłu wspólnotowego zawartymi w tabelach 6 i 8 preambuły do tego rozporządzenia.

69 W tym względzie należy na wstępie przypomnieć, iż ze wskazanej tabeli 6 wynika, że pomiędzy rokiem 1998 a rokiem 2000 sprzedaż krzemu przemysłu wspólnotowego wzrosła o 54%, natomiast pomiędzy rokiem 2000 a okresem objętym dochodzeniem odnotowano wzrost tej sprzedaży o około 2,1%. Ponadto w tabeli 8 tego rozporządzenia

wskazano, że udział rynkowy przemysłu wspólnotowego wzrósł z 29,8% do 34,3% pomiędzy rokiem 1998 a rokiem 2000 i z 34,3% do 36,7% pomiędzy rokiem 2000 a okresem objętym dochodzeniem.

70 Z powyższego wynika, że wprawdzie wielkość sprzedaży krzemu i udział rynkowy przemysłu wspólnotowego wzrosły w okresie objętym dochodzeniem, jednakże mając na uwadze znaczny wzrost wielkości sprzedaży pomiędzy rokiem 1998 a rokiem 2000, a mianowicie o 54%, omawiany przemysł wspólnotowy przestał się rozwijać od roku 2000 i może w związku z tym zostać określony jako dotknięty „stagnacją". W konsekwencji brak jest sprzeczności pomiędzy tabelą 6 i tabelą 8 preambuły do rozporządzenia nr 398/2004 a motywem siedemdziesiątym pierwszym tego rozporządzenia.

71 Należy ponadto wskazać, że z niezakwestionowanego pod względem treści motywu siedemdziesiątego drugiego rozporządzenia nr 398/2004 wynika, że po roku 2000 nie odnotowano żadnej rzeczywistej poprawy w rozwoju omawianego przemysłu wspólnotowego. Podobnie również niezakwestionowany motyw siedemdziesiąty trzeci tego rozporządzenia wskazuje, że pomiędzy rokiem 2000 a okresem objętym dochodzeniem sytuacja przemysłu wspólnotowego pogorszyła się, a w okresie objętym dochodzeniem przemysł ten znalazł się na bardzo delikatnej i zagrożonej pozycji.

72 Ponadto, zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 2496/97, stawka ostatecznego cła antydumpingowego mającego zastosowanie do przywozu metalu krzemowego pochodzącego z Chin wynosiła przed zapłaceniem cła 49%. W związku z tym udział rynkowy przywozu krzemu z Chin był prawdopodobnie mniejszy niż gdyby nie zostało nałożone cło antydumpingowe. W tym kontekście, ponieważ z niezakwestionowanego pod względem treści motywu siedemdziesiątego czwartego wskazanego rozporządzenia wynika, że wielkość dumpingowego przywozu z Chin znacząco wzrosła w okresie pomiędzy 1 stycznia 1998 r. a końcem okresu objętego dochodzeniem i prawdopodobnie bez wprowadzenia — obowiązujących wówczas — środków antydumpingowych wielkość produktu dostarczanego na rynek Wspólnoty po bardzo niskich cenach, konkurujących z cenami przemysłu wspólnotowego zwiększyłaby się jeszcze bardziej,

Rada słusznie doszła do wniosku, że w zakresie przywozu krzemu z Chin, w braku nałożenia cła antydumpingowego wystąpiłoby poważne ryzyko dla przemysłu wspólnotowego.

73 W tych okolicznościach Rada nie dopuściła się jakiegokolwiek oczywistego błędu w ocenie uznając, że istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody przemysłu wspólnotowego w przypadku uchylenia środków antydumpingowych.

W przedmiocie utrzymania stawki cła antydumpingowego

74 Sąd krajowy zwraca się z pytaniem, czy utrzymanie stawki cła antydumpingowego w wysokości 49% w art. 1 ust. 2 rozporządzenia nr 398/2004 jest zgodne z art. 9 ust. 4 ostatnie zdanie rozporządzenia podstawowego, pomimo że margines dumpingu, który wynosił 68,1% wedle motywu dwudziestego czwartego rozporządzenia nr 2496/97 nie przewyższał 12,5% wedle motywu dwudziestego siódmego rozporządzenia nr 398/2004.

75 Spółka Hoesch podnosi w tym względzie, że zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, który ma również zastosowanie do przeglądów na podstawie art. 11 ust. 5 tego rozporządzenia, zakazane jest określenie stawki cła antydumpingowego powyżej marginesu dumpingu.

76 Należy stwierdzić, że jak wskazano w pkt 66 i 67 niniejszego wyroku, w ramach przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych dokonywanego na mocy art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, władze wspólnotowe są jedynie zobowiązane do

ustalenia, czy wygaśnięcie tych środków doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody, w którym to przypadku wskazane środki zostają utrzymane. W przeciwnym razie środki antydumpingowe zostają uchylone. Potwierdza to brzmienie art. 11 ust. 6 wskazanego rozporządzenia, wedle którego w zależności od wyniku przeglądu omawiane środki zostają uchylone lub utrzymane na podstawie art. 11 ust. 2, przy czym ze wskazanego art. 11 ust. 6 wynika jednocześnie, że środki te mogą zostać nie tylko uchylone lub utrzymane, ale również zmienione na podstawie art. 11 ust. 3 i 4 wskazanego rozporządzenia. W konsekwencji przegląd wygaśnięcia środków nie może prowadzić do zmiany środków obowiązujących.

77 Ponadto art. 9 ust. 4 ostatnie zdanie rozporządzenia podstawowego przewiduje wymóg, wedle którego kwota cła antydumpingowego „nie przekracza stwierdzonego marginesu dumpingu, ale powinna być niższa od tego marginesu, jeżeli mniejsze cło spowoduje usunięcie szkody dla przemysłu wspólnotowego". Mając na uwadze ogólną systematykę i cele regulacji, w ramach której zawarty jest ten przepis, nie ma on zastosowania do procedury przewidzianej w art. 11 ust. 2 wskazanego rozporządzenia. Ponadto, jak wskazano w poprzednim punkcie niniejszego wyroku, w ramach przeglądu środków antydumpingowych dokonywanego na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, władze wspólnotowe mogą jedynie utrzymać lub uchylić te środki.

78 W niniejszej sprawie władze wspólnotowe doszły po przeprowadzeniu przeglądu do wniosku, że wygaśnięcie środków antydumpingowych doprowadzi do ponownego wystąpienia szkody. W związku z tym Rada prawidłowo i zgodnie z art. 11 ust. 2 i ust. 6 rozporządzenia podstawowego postanowiła utrzymać stawkę cła antydumpingowego w wysokości 49%.

79 Mając na uwadze powyższe rozważania, na pytanie drugie należy udzielić odpowiedzi, że jego analiza nie wykazała istnienia żadnych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ważność rozporządzenia nr 398/2004.

W przedmiocie kosztów

80 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem; do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

1) Oddzielanie, kruszenie i oczyszczanie bloków krzemu oraz odsiewanie, sortowanie i pakowanie ziaren krzemu powstałych w wyniku kruszenia, takie jak te, które zostały przeprowadzone w sprawie przed sądem krajowym nie stanowią obróbki lub przetworzenia nadającego pochodzenie w rozumieniu art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny.

2) Analiza drugiego pytania prejudycjalnego nie wykazała istnienia żadnych okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ważność rozporządzenia Rady (WE)

nr 398/2004 z dnia 2 marca 2004 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

Podpisy